

Beenkåå njuus no 14/05

Bastun är färdig !

B a s t u - byggnaden restes i slutet av september av yrkesfolk och den står nu klar att tas i bruk. Den första inofficiella provkörningen har ryktesvis redan gjorts. Efter en fullständigt makalös

prestation av ett entusiastisk gäng på över 40 skeppare har jobbet klarats av under 8 olika talkotillfällen. Arbetsbördan har varit enorm, men tack vare en sällan skådad aktivitet har projektet kunnat fullföljas. Med projektledaren disponenten **Robbe Wiksten** och ansvariga byggmästaren **Olle Östergård** i spetsen har en arbetsprestation på över 1 200 talkotimmar avklarats. Officiell invigningsfest hålles på Repis den 13 maj 2006.

Nytt om navigationskurserna, se sid 7-9

Beeenkåå njuus

Informationsblad för
Borgå Navigationsklubb rf.

ansvarig utg. och red.: styrelsen

No14 / 05 den 3 november 2005

Njuus no 15 utkommer omkring
den 6 mars 2006. Redaktionen
är tacksam för allehanda mate-
rial inklusive fotografier. Deadline
för materialet är 22.2.2006.

Fatta pennan !

Kontaktpersoner

Rabbe	0400 840736
Marina	040 8612335
Beni	050 5993875
Lasse	040 5775580
Robbe	0400 317286
Jörgen	0400 997994
Robert	0400 405292
Birgitta	0400 683822
Olle	0400 486680
Mathias	040 7409705

klubbens adress:

Företagarv. 3 06450 Borgå

Minneslista

Klubbafton 19 oktober kl. 19 på Grand

Info om bastuprojektet och skolningsverksamheten.

Sjökortsnavigeringstävlingen i november

Ring Rabbe om uppgifterna.

Julfest i Hammars den 10 december kl 18

På traditionellt sätt med julgubbe och allt.

Årsmöte den 10 februari kl 19 på Seurahovi

Efter årsmöte traditionell årsmötessupé.

Första klubbafton onsdagen den 15 mars

Följ med i i-sikte spalten om programmet.

Kommodoren har ordet

Denna njuus kommer ut ovanligt sent. Detta beror delvis på att bastuprojektet har tagit all vår kapacitet, delvis på att tyvärr kolliderar våra "civila" arbetsuppgifter ibland med klubbens arbete.

I alla fall kan vi se tillbaka på en otrolig vår och sommar där så många medlemmar kunde ställa upp utanför sitt vanliga arbete och deltaga så intensivt i alla de talkotillfällen som sist och slutligen resulterade i att bastun nu står där, färdig och till och med provbadad. En mycket glädjande detalj i detta var att förutom våra gamla beprövade krafter kunde vi se ett mycket stort antal nya förmågor ställa upp och hugga i för att med gemensamma krafter genomföra detta projekt, som egentligen inte var så litet.

Förutom bastun byggdes ju spisen helt om. Här hade vi en yrkesman, men före det måste den gamla rivas. Av de gamla stenarna byggdes en utegrill och till den snickrades nya fina bänkar. Utedasset moderniserades och flyttades till en ny plats, dessutom målades det. Taket på paviljongen målades och bryggan fick till en del nya bräder. I samma veva grävdes det efter vatten och vi fick en brunn som ger oss tillräckligt med vatten till bastun, även om kvaliteten bättre skulle passa stålmannen.

Men det är det ju faktiskt fråga om; vilka stålmän vi har i klubben! Och kvinnor! Förutom detta synliga arbete har dessutom en stor insats gjorts på annat håll, i koordineringen av arbetet, i förberedelserna, i inskaffande av material, i frakter, och sist men inte minst i det ständiga minimerande av utgifterna genom "tiggning", prutande, sökande av sponsorer osv.

När vi går mot årsmötet och räknar ihop kostnaderna tror jag vi kommer att få ett godtagbart resultat. Och en kassa som också nästa år ger oss utrymme att utföra många nya förbättringar på Repholmen. Nu har vi ju farten uppe och med så många nya arbetande händer klarar vi snart av vad som helst. Ett stort tack till varenda en som varit med.

Rabbe

Det är oklart vad som egentligen hände, men trots försök att också ordna skjuts landvägen lyckade vi denna gång inte uppbåda fler än 2 båtlag och 4 medlemmar från BNK. ENK var ännu sämre, alla närvarande Ekenäsbor lär ha varit från segelföreningen ESS. Men besättningarna på **Tornita II** och **Armida** torde ändå ha varit nöjda med resan.

Säsongsavslutningen

Den 17 september var det sedan tid att packa ihop. Ett fyrtiotal BNKare hade tagit sig ut till Repis för att fira säsongsavslutningen. Programkommittén med hjälp av några nya krafter bjöd på goda fiskrätter. Stämningen var fin och den förbättrades ytterligare genom klubbens egna trubadurs, Stefan Paavolas samt Wesley Koivumäkis uppträdanden nu och då under kvällens lopp. I sedvanlig ordning halades flaggan vid solnedgången och senare på kvällen röstades det om kommodorens pokal, som denna gång tilldelades **Robert Wiksten**.

händer ännu i år ...

Programmet i oktober

Klubbaftonen i oktober torde ha klarats av då njuusen når er. På programmet står/stod info om bastuprojektet och om nyheterna i skolningsverksamheten.

Julfest i Hammarsl

Den 10 december är det igen tid att sammankomma på Hammars ungdoms-

lokal för att ha vår traditionella julfest med både skinka och julgubbe, **Repholmsbandet** och dans. Antagligen delas några vandringspris ut igen, intressantast är väl vem som är årets **glädjefyr** ? Ja, och hittar vi någon som gjort sig förtjänt av **Jannes rosett**? Julklappar delas ut och lottning med fina vinster står som vanligt på programmet.

Sjökortsnavigeringstävlingen

Detta år arrangeras tävlingen av båtförbundet och tävlingspappren kommer att skickas till av Rabbe utvalda navigatörer. Är det någon som anser sig förfördelad är det att bara att ringa på och be om tävlingsuppgifterna. Tävlingssvaren skall inlämnas före jul till Rabbe. Det gäller i första hand BNK:s klubbmästerskap i kartnavigering och i andra hand en uttagningstävling för de finska mästerskapen i mars 2006. Klubben har inte på många år varit representerad där så nu gäller det att skärpa sig !

Årsmöte den 10 februari

Årsmöte hålles som tidigare på Seurahovi med start kl. 19. Efter förhandlingarna avnjutes en supé tillsammans. På årsmötet behandlas som vanligt det gångna året och man diskuterar bl.a. ansvarsfrihet för styrelsen. Bastuprojektet kommer säkert att noggrant analyseras. Programmet och budgeten för år 2006 behandlas och fastställs. Kommodor, vicekommodor och två styrelsemedlemmar skall väljas. Dessutom väljes en ordförande för valkommittén. Diskussionen kommer säkert att vara livlig. Ställ upp på mötet och påverka!

besiktarens spalt

Båtsäsongen lider mot sitt slut med en varm höst. I år har vi besiktat 49 båtar varav 7 var nya. 8 båtar föll bort så vi har en minskning på 1 båt från förra året. En nyhet för besiktade båtar var att brandvarnaren var obligatorisk i båtar där man övernattar. Informationen om detta kom ganska sent till besiktarna så det blev lite besvärligt att informera vidare detta beslut. Men det visade sig att dom flesta båtar hade varnare från förut så det blev inga problem. Septiktank bör det finnas på alla båtar med vattenklosett. Detta gäller för alla båtar besiktade eller inte. Ett nådeår gavs för att rätta till det men från nästa år måste det vara åtgärdat. Förfrågning om Hedersmedlemsflaggan har kommit till oss. Storleken på flaggan är 22 cm x 36 cm och den kostar mellan 35€ och 60€. Om vi beställer 3 stycken eller flera är priset 35€. Vi skall beställa flaggor i vår så ni kan kontakta undertecknad om ni är intresserade. Jag kommer att beställa när båtmässan är i Helsingfors så ni kan kontakta mej i början av året. Trevlig fortsättning på hösten.

Robert

Notera

BASTUN ÄR LÅST FÖR SÄSONGEN, DEN ÖPPNAS IGEN PÅ VÅREN. Nyckel kan mot pant (10€) inlösas av Bjarne Creutziger 0400 539627 (samma nyckel passar både till paviljongen och bastun).

Styrelsen

Klubbens bankkonto

För er som köper klubbens vimplar och annat material: klubbens bankkonto är:

Aktia 405019 - 59455

Våra navigationskurser förnyas

Navigationsförbundet har förnyat och utvidgat sitt kursmaterial. I början på september auditerades förbundets CEVNI-kurs och **Rabbe Lutz** deltog i det första skolningstillfället för att bli auktoriserad CEVNI-lärare. Klubbens första CEVNI-kurs går av stapeln nästa vår. Den praktiska båtförarskolningen har också gått framåt. Klubben har två blivande lärare för att lära och testa medlemmarna gällande praktisk båthantering. **Bjasse Creutziger** och **Jocke Eriksson** väntar nu på ta itu med skolningen. Programmet är under utveckling och det följer Navigationsförbundets riktlinjer. Som ny lärare i skärgårdsnavigation tillträder **Jens Rönn**, som tar ansvaret för klubbens stora nyhet, en skärdgårdskepparkurs på våren! Under hösten "auskulterar" han på Rabbes kurs för att bli varm i kläderna. Rabbe drar under våren också en kustskepparkurs och en kurs i VHF.

BNK arrangerar (för att BMI:s kurser är fulla) :

Första hjälp I ,16h fre.- sön. 18 - 20.11.2005

Plats: Enstos auditorium, Inre ringen 2

Pris: ca 20€, beroende på antalet deltagare (intyg ingår i priset)

Deltagarantal: 20 st

Fredag: 18.11. 4h 18.00 - 21.15 (kaffepaus ingår)

Lördag: 19.11. 8h 9.00 - 12.15 (kaffepaus ingår)

 12.15 - 13.00 Lunchpaus, 13.00 - 16.15 (kaffepaus ingår)

Söndag: 4h Enligt överenskommelse med kursdeltagarna

Kursledare: **Karin Sundbäck**, 040 588 6966 (svarar på frågor om kursens innehåll)

Anmälningar: Marina Sjöholm, 040 861 2335, anmäl dig så snabbt som möjligt.

Internationellt förarbrev för fritidsbåt

Behövs allt mera i Europa. Vid hyrning av båt frågas det efter detta.

Fordringar för detta brev:

Kustskepparexamen, från 1983 eller senare.

Ett intyg på praktiska kunskaper att framföra båt.

I kraftvarande Första Hjälp kurs (ej äldre än 3 år).

Intyg på god hälsa (körkort duger).

Minimum 16 års ålder.

Brevet ansökes hos Navigationsförbundet. Sjöfartsverket beviljar intyget, som gäller fram tills man fyller 70 år. Intyget kostar 73 €, levereras per post och faktureras på efterhand.

I ansökan bör nämnas huruvida man söker brevet för motorbåt (**M**), segelbåt (**S**) eller båda, dessutom också huruvida det är för kustvatten (**C**) eller europeiska inre vattendrag (**I**) (fordrar CEVNI-examen, se följande sida) eller båda .

Till ansökan bifogas ett passfotografi (med ditt namn på baksidan).

Praktiska kunskaper:

Till slutet av detta år (2005) kan klubbens kommodor skriva ett intyg på de praktiska erfarenheterna (såvida han kan konstatera att dessa finns).

Från och med år 2006 behövs en särskild examenskörning för att utreda denna förmåga. För detta har klubben skolat 2 personer att utföra denna körning. Provbåten bör helst vara den sökandes egna båt, någon typ av Buster el.dyl duger inte. Provkörningen tar ca 0,5 – 1 timme.

Klubben startar också en kurs i praktisk båthantering inkommande säsong. Kursen väntas ta ca 2 dagar i anspråk och avslutas med en provkörning. Kursen är under utveckling för tillfället. Mera om detta i vårens njuus.

CEVNI

Code Européen des Voies de Navigation Intérieure

”Rules of Navigation on European Inland Waterways”

”Regler för navigering på Europeiska inre vattendrag”

- Väjningsreglerna skiljer sig från de vanliga internationella sjövägsreglerna
- Utprickningen är delvis annorlunda
- En stor mängd nya trafikmärken och –tavlor

Anteckningen I i det internationella förarbrevet, fordrar en specialexamen

- behövs på kanaler, floder och insjöar på kontinenten (gäller ej insjöar i Sverige och Finland).
- frågas efter i Tyskland, Holland, Belgien och Schweiz, mindre i Frankrike.
- kan vara ytterst viktigt vid olyckshändelser och liknande tillbud.

DVS: Om ni har för avsikt att någon gång åka ner till Mellaneuropa och segla på de tyska eller franska kanalerna och floderna behöver ni absolut ett internationellt förarbrev försedd med I-märket. Särskilt i de fall ni tänker hyra kanal- eller flodbåt kommer man kategoriskt att fordra detta papper.

Skolning:

Kurs på BMI inkommande vår i slutet av april, 2 kvällar a 3 timmar (exakt tidpunkt meddelas senare). I slutet av den andra kvällen hålls ett prov på 1 timme samt därefter en snabb genomgång av de rätta svaren.

Det finns ett kurskompendium på finska. Materialet får man ha med på examenstillfället.

Gammalt förarbrev:

Om man har ett gammalt förarbrev och vill ha I-märket infogat ansöker man om detta som vanligt genom Navigationsförbundet. Det nya förarbrevet kostar IGEN 73 €.

TALKOARBETEN PÅ REPHOLMEN 2005

På årsmötet gjordes beslutet att klubben skall bygga en bastu på Repholmen. Man kom redan då överens om att skaffa ett färdigt huspaket och själva uppförandet av bastun sköts av yrkesfolk, mao. BNK anställer personal för detta ändamål. Alla andra arbetsskeden ss. trädfällning, uppförande av grunden, brunnsgrävning, elarbeten och avlopp samt mycket annat görs på talko.

Lördag, 19 mars, vintervinterjippo samt talko

Under styrelsen första möte på våren framfördes idén att ordna ett vinterjippo ute på Repis. Förslaget vann understöd och man beslöt hålla vinterjippet lördagen den 19 mars fr.o.m. kl. 10.00. I samband med vinterjippet kunde förstås en del arbeten utföras i förberedande syfte bl.a. för uppförandet av den nya öppna spisen inne i paviljongen. Tegelstenar, ler- och murbruk levereras till gamla färjfastet på Emsalö. Dessutom besluter man sig för att fälla träd på västra sidan av paviljongen för att göra det lite luftigare ute på Repis. Även de

mycket omtalade komposterande toalettkärlen levereras till Repis. En grupp på 15 BNK:are tar sig den blåsiga och kalla lördagen ut till Repis, några skidar, någon promenärer och de övriga tar skjuts med snöskotrarna. Ute på Repis är det full fart, träd fälls, kvistar samlas ihop och bränns, de kapade stammarna placeras på lämpliga ställen för huggning senare på våren. Snöskotrarna kör skytteltrafik mellan färjfastet på Emsalö och Repis. I var ända finns flitiga händer som lastar och lossar tegelstenar, ler- och murbruk. Klubben bjuder på grillkorv och förfriskningar inne i paviljongen. Trots den kalla bitande nordliga vinden är jippet lyckat. Något motsvarande kunde ordnas igen nästa år.

Lördag 14 maj, sedvanlig säsonsöppning samt vårtalko, från kl. 10 framåt

Programkommittén bjuder på talkomat samt uppfriskningar i sedvanlig ordning. För att alla villiga som vill delta i talkot skall kunna ta sig ut till Repis anordnas transport från gamla färjfastet på Emsalö. Till ar-

rangörernas stora tacksamhet utnyttjar rätt många medlemmar denna möjlighet. Under vårtalkot görs en hel massa arbeten förutom de sedvanliga arbeten, ss. lövkrattning och övrig uppsatsning av omgivningen runtom paviljongen och lusthuset samt sjösättning av Snöret.

Ett gäng arbetsivriga BNKare tar hand om rivningen av den gamla öppna spisen inne i paviljongen. Några lagar nya bänkar vid stranden så man skall kunna njuta av kvällssolen. Av en del av de gamla tegelstenarna från den gamla öppna spisen byggs en utegrill. Yipii tänk att kunna äta korv grillad över öppen eld, det ska bli smaskens.

Ett stort arbete görs med utedasset. De nya komposterande kärlen installeras och hela byggnaden flyttas söderut för att ge plats åt den nya bastun. Detta var ett mera arbetsamt projekt än man på förhand kunnat räkna med. Talkogänget som höll på med utedasset kunde ta kväll först vid sextiden på kvällen. Efter att de komposterande kärnen varit i användning en säsong kan man endast konstatera att de har fungerat utmärkt. Det är mycket sällan som dassen släppt ifrån sig någon som helst lukt. Bra investere-

ring. Kärnen har tömts en gång och innanmätet såg ut att vara riktigt näringsrik kompost.

Även de träd som fälldes på vårjippot klabbas. Nu är vedlidret fullt med ved för kommande brasor i den nya öppna spisen samt utegrillen.

Före talkot hade hundratals liter vatten transporterats till Repis. Muraren behövde nämligen vatten vid murningen av den nya öppna spisen. Han inledde arbetet genast inkommande måndag (16. maj) och spisen var klar följande veckoslut. Premiärbrasa var det på midsommaren.

Efter det sedvanliga vårtalkot konstaterar ett gäng på tre personer att nog skulle utedasset se fräschare ut om det fick ny färg. Sagt och gjort lördag, 21. maj, målades dasset rött.

Fredag och lördag, 10. och 11. juni, takmålningstako

I fjol (2004) var det meningen att måla taket på paviljongen. Tvättmedel, målarfärg och penslar skaffades, men vädret ville annorlunda då talkot skulle hållas, det ösregnade. Nu dyker tanken upp på nytt kanske taket kunde målas i år. Det ord-

nas igen talko. Några hurtiga BNKare fördriver fredagskvällen med att putsa och tvätta taket inför lördagens arbete. På lördag finns sådan arbetsiver bland talkodeltagarna att alla taken målas, inte bara paviljongens, utan också vedlidrets och utedassets.

Efter dessa projekt firar Repholmskommittén, bastugruppen och alla andra flitiga händer en välförtjänst semester.

Måndag, 5. augusti, planeringsmöte på Grand

Repholmskommittén och bastugruppen håller ett planeringsmöte inför det stundande stora bastutalkot. På detta möte blir det klart att ett trädfällningstalko måste hållas före det egentliga bastutalkot.

Lördag 27. augusti, Trädfällningstalko

Det ser illa ut på fredag med tanke på vädret. Det ösregnar! Hur skall det gå med trädfällningen. Men lördagen kommer med sol och sommarväder, som tur. I ett huj har träden fällts, kvistats, kapats och kvistarna har lagts i högar för att eldas på vårvintern. Man kan bara föreställa sig hur det kommer att se

ut när bastun pryder udden. Medan arbetet pågår kläcks idén att laga bord och bänkar av en del av furustammarna. Detta leder till att några får inspiration att barka stammarna färdigt för nästa vinter. Igen blev mycket gjort på en kort tid.

Nästa dag ösregnar det från morgon till kväll. Platsen för brunnen kollas och bastun skissas ut på byggplatsen. Tiden utnyttjas för anorlunda talkoarbeta, dvs tankearbete. Det stora bastutalkot planeras nämligen mera detaljerat. Bl.a. görs listor vem som tar hand om vad. Efteråt kan konstateras att det var synnerligen viktigt att utnyttja denna regniga dag på detta sätt. Tankearbete måste också göras!

Fredag-söndag, 9.-11. september, Stort bastutalko

Lördagen då det egentliga talkot pågår deltar 44 personer, alldeles otroligt.

Fredag: Talkot börjar på Tolkis lastningsbrygga. Fyra personer är där och tar emot pråmen som skall frakta allt byggmaterial till Repis. Grävmaskinen, brunnsringar, sand, bergull, takfilt, impregnerat virke för bryggan, hela bastupaketet, traktorsläpkärran och mycket mycket annat lastas på pråmen, som dock blir tvungen att köra två

resor till Repis. Grävmaskinen körs i land och arbetet med grunden inleds. Så småningom anländer flere och flere talkodeltagare och en stor del av betongplattorna placeras på sina rätta ställen redan på fredagskväll.

På lördag fortsätter arbetet med pelarna och grunden för skorstenen och brandmurarna. Brunnen grävs och ringarna läggs på plats. Vattnet är sött men tyvärr ganska rostigt. Duger dock bra som bastuvatten. Den nya elkabeln från elstolpen till bastun grävs ned i mycket stenig och besvärlig terräng. Pråmen töms på allt material. Fönster- och dörrkarmarna samt dörrarna behandlas med mögelskyddsfärg. Ett separat talko pågår på bryggan. Ca. 20 m av bryggan samt landgången får nytt virke. Traktorsläpkärran tas iland och lastas till två skalmars höjd med allt tänkbart bråte och skräp som samlats under årens lopp på Repis. Talkojobben fortsätter på söndag och mycket mera än beräknat blir gjort.

Lördagens talko avslutades ca. 16.30 då de som ville kunde åka till Tolkis branddepå och bada en välförtjänt bastu. En stor del utnyttjade denna möjlighet, byggarbetarna vill dock fortsätta

en stund till. Detta var en mycket lyckad avslutning på en arbetsfylld dag. Efter avkopplingen på branddepå kändes det som om det inte hade varit något talko alls. Humöret var på toppnivå.

Ett stort tack riktas till Repholmskommittén samt många andra som lagt ned mycket tid och gjort många viktiga förberedande arbetsskeden redan på fastlandet inför detta stora talko. Ett annat tack riktas till kökspersonalen som såg till att ingen behövde vara hungrig. Korv- och ärtsoppan var god och mätande.

Lördag, 1. oktober, Inspektion och måltalko av den nya bastun

Se där står den färdigt uppmonterade bastun och solar sig i oktobersolen. Byggubbarna har gjort ett bra arbete. Nu återstår påstrykning av mögelskydd på utsidan och "saunasuoja" inne i bastun. Dessutom finns en hel del byggnadsmaterial och skräp som skall städas bort. På lördag eftermiddag en timme före K-Rauta stänger kommer några på att nog kunde man ju gjuta golvet runt bastuugnen och grytan på söndag. Murbruk beställs från K-Rauta och en av de medlemmar som befinner sig på fastlandet hämtar bruket till

Emsalöfärjfäste. Snöret användes som transportmedel för att få ut säckarna till Repis. Finemang. Som en liten trevlig detalj kan nämnas att storfiskarna hade fisketur på lördag morgon och fick en rätt skaplig strömmingsfångst, som böcklades och halstrades och åts tillsammans som avslutning på talkot. Tackar för det.

Igen en gång tar iveren att få bastun klar över. Borde inte nästa veckoslut bokas för att laga det som återstår. Efter en kort övervägning beslutar man sig för att göra ännu ett ryck. Under veckan måste dock vissa förberedande arbeten utföras, bl.a. måste klinkerplattorna läggas på golvet i tvättrummet och bastun samt skorstensplåtarna bockas.

Lördag, 8. oktober, belöningstalko. Skorstenen plåtas, lås, beslag och sotluckor monteras, bastuugnen proveldas på gården, vattengrytan och bastuugnen installeras, hängare och bastumätare hängs upp före bastun kan provköras på lördagskvällen. Damerna tar den första bastuturen och kan konstatera att bastun fyller alla krav. Detsamma konstaterar bisarna som får den andra turen.

Söndag, 9. oktober, en andra säsongsavslutning

Snöret tvättas och bärs in i paviljongen för vinterförvar. Paviljongen städas och putsas, likaså den öppna spisen. Dörrarna låses för vintern. Även bastun ställs i ordning för följande säsong.

Denna sammanfattning över vad som under året blivit utfört på Repholmen är ingalunda fullständig, något har säkert blivit glömt, men det är inte avsiktligt, så ingen skall känna sig förbigådd ifall dess uppgift inte särskilt blivit nämnd.

Allt som allt har det gjorts över 1200 talkotimmar ute på Repis under detta år. Låter kanske otroligt men med facit på hand kan man endast säga att projekten har lyckats till 100%. Nu passar jag å styrelsens och Repholmskommitténs vägnar på att tacka alla er som ställt upp på de många gånger mycket arbetsamma talkona. Utan era insatser hade inte projekten fortskridit så här långt.

Själv vill jag avsluta med att önska er alla en riktigt trevlig höst.

Marina Sjöholm
Vicekommodor

Bilder från
talkoarbeten på Repis

” Kristus stannade i Ergli ”,

(eller ”sökande mina rötter”)

av *Rabbe Lutz*

Egentligen stannade han i Eboli, enligt författaren Carlo Levi, vars världsberömda roman om den lilla syditalienska orten Aliano i ”hålfoten” på den italienska stöveln så krasst beskriver livet på dessa gudsförgättna platser som de finns så många av även i vårt eget Europa. När jag i sommar åkte söderut till Irsi i Lettland för att finna mina rötter fick jag samma känsla. Hit har Gud inte haft tid att komma.

Vi åker, min far, hustru och jag, genom Estland och går över gränsen till Lettland vid Valga. Vägarna blir sämre, de är visserligen ännu på något sätt asfalterade, men vi förnimmer klart att vi är på väg bort från den ”civilisation” vi känner. Så vänder vi in på mindre vägar och asfalten byts ut till grus och bilen blir allt dammigare. Efter 50 kilometer närmar vi oss igen ett lite större

samhälle där vägarna är asfalterade, det finns butiker och all slags verksamhet, ett stort stadshus och ett hotell. Detta är Ergli där vi skall tillbringa natten. Ett helt skapligt ställe med all service som behövs. Den sista utposten? Vi checkar in oss och vårt bagage, äter en lunch för säkerhets skull, och sedan bär det iväg. Till vad, och varför?

Vi måste här gå nästan 240 år tillbaka i tiden. En dag i maj 1766 lyfter en hansakogg ankar i Lübecks hamn och startar sin långa resa mot St.Petersburg med hundratals tyska emigranter ombord. Budet hade nämligen gått till de tyska obesuttna, alla de som hade kunskap och färdighet, vilja och styrka, men inte möjlighet att få sin utkomst i ett Europa som då inte kunde försörja alla. Det var över 100 år sedan det trettiåriga kriget och de polska kri-

gen och tidigare sätt att decimera överlopsbefolkning genom krig och farsoter hade inte på länge klarat av detta problem med hög nativitet i ett förindustriellt samhälle. På Rysslands tron hade vid denna tid Katarina (den stora) uppstigit som enväldig tsarinna efter att ha gjort sig av med sin odugliga make Peter. Katarina var född tysk prinsessa och kände till vad hennes forna landsmän kunde åstadkomma. Därför utgav hon ett påbud att alla tyskar som ville komma till Ryssland för att bygga upp landet var ytterst välkomna och skulle få allt stöd av tsarinnan. Detta gjorde att ca. 30.000 tyskar allt som allt antrade skeppen till St.Petersburg för att börja ett nytt och bättre liv i Ryssland, var det nu var...

På koggen från Lübeck befann sig Michael och Adam Lutz, förmodligen bröder, avresta från Kurpfalz i sydvästra Tyskland, med åtminstone Mikael's hustru och 7 barn, samt många många andra. Resan gick till St.Petersburg och Kronstadt där de internerades. Invandrarna kunde välja mellan att åka vidare till den sk. Volgakröken i Ukraina, eller att resa till Livland. Närmare 90 % av immigranterna "valde" att åka till Ukraina och de flesta av dessa och deras ättlingar har senast i de stora omvälvning-

arna under andra världskriget försvunnit i historiens dunkel. Till Livland, nuvarande Lettland, reste dock 85 familjer, ca 300 personer, som skulle bilda en ny koloni ca 100 km rätt öster från Riga. Kolonin fick namnet Hirschenhof. Inom ett ca 6000 ha stort område utför länades parceller på 68 ha till dessa invandrare, med det vilkor att inget område skulle få vidare delas bland följande generationer, en regel som nog senare tummades på ganska mycket. Så startade dessa invandrare med att bygga hus för sig själv, gemensamma byggnader för sitt arbete, skola och kyrka, och till sist allmänna lokaler för att fatta sina egna beslut. Den tyska kolonin Hirschenhof var färdig och fungerade.

Mikael's familj levde bra och växte kraftigt. Den äldsta sonen övertog gården, de yngre sönerna specialiserade sig på hantverk och andra yrken. Döttrarna gifte sig med de andra tyskättlingarna i området. När man ser på släktlängderna återkommer hela tiden samma kända familjenamn. Så kommer vi till 1900-talet med oroligheterna före och under den ryska revolutionen. Också i Lettland förekom oroligheter, som kom att återspegla sig på slakten Lutz. Mikael's sonsons sonson Gotthard flyttade

på gamla dagar från Riga till Tallinn och hans äldsta son Arthur, min farfar, gick till sjöss, reste till St. Petersburg, lärde sig där korvmakaryrket, och kom slutligen till Finland 1910. I Borgå träffade han karamellfabrikör August Wilhelm Lindfors´s dotter Aina och det blev snabbt bröllop och barn. Lindfors karamellfabrik kom senare att bli mera känd som Brunbergs karamellfabrik. Fyra barn föddes i familjen av vilka min far var den yngsta. Farfar hankade sig fram med diverse företag i eller relaterade till korvar. Hans två bröder flyttade också till Finland, medan hans fyra systrar kom slutligen att flytta till det Tyska Riket. Hitler gjorde sitt kända avtal med Stalin 1939 där östeuropa delas upp i den tyska och den ryska intressesfären. Lettland blev på den ryska sidan. Därför beordrade Hitler att alla tyskättlingar skulle evakueras. Hirschenhof tömdes nästan mannggrant på tyskättlingar och de evakuerade flyttade till Polen och Preussen. Hitler betalade t.o.m. en liten ersättning för att de skulle lämna sina egendomar. De flesta av de som stannade försvann sedermera under Stalins utrensningar.

Vi sätter oss i bilen efter lunchen för att köra ca 20 km söderut längs små grusvägar. Efter Ergli tar civi-

lisationen liksom slut, skog och fält alternerar, överallt är det lugnt och tyst. Få människor ser vi, och absolut ingen boskap. Fälten är icke plöjda eller i huvudtaget brukta. Gräset växer högt och endast på några få ställen kan vi se att man har slått höet och torkat det på gammalt beprövat vis.

Vi är egentligen på väg till en by Liepkaljne i utkanten av det gamla Hirschenhof där vi har "hittat" en gammal släkting Ziegfried, som på något sätt är relaterad till oss. Vi har en körbeskrivning och till sist kommer vi till ett fallfärdigt hus vid väggkanten, och där sitter "kusin" Ziegfried med sina hönor. Vi blir bjudna in i huset, som mest påminner om en litet större rökbastu, det är spartanskt där inne, elektricitet finns, men inte TV eller rinnande vatten. Uppvärmningen sker i två kaminer. Gästfriheten är det inte fel på, vi bjuds på lettiska korvar, bondost, ister och allt möjligt som får en idog hälsofantast som min hustru att önska sig 50 km därifrån på stubben. Självt tyckte jag att det smakade rätt så skapligt. Vi hade en längre diskussion där vi inte lyckades utreda hur vi var släkt, pg.a. hans bristande kunskaper om den egna släkten, men vi hörde hans historia som var gripande. Som 8-åring evakuerades han till

Min far Rolf (t.v) och "kusin" Ziegfried vid minnesstenen i Irsi

Polen, han fick gå allt som allt 3 klasser i skola och lärde sig aldrig något egentligt yrke. Efter kriget valde han att återvända, gifte sig med en lettisk kvinna och fick flera barn. Sitt hemman i Hirschenhof fick han inte tillbaka. Stalin nekade att återbörda detta för att de ju hade fått betalt för det av Hitler. Så kom han att fortsätta att bo utanför den fd. kolonin.

Vi åker sedan i väg med Ziegfried som ciceron till byn Irsi, där det

enda som finns kvar av kolonin från före kriget är byagården. Utanför den finns en minnessten över kolonin 1766 – 1939. Byn verkar mycket dåsande och Ziegfried kan berätta att här inte finns något arbete för någon överhuvudtaget. De flesta lever på små arbetslöshetsunderstöd och på egna täppor och egna höns, kanske också grisar. Ziegfried erhåller ca 150 euro i månaden för sitt och sin frus uppehälle. Efter besöket i byn tar han oss till den gamla begravningsplatsen. Mitt i denna

gamla och oskötta vildmark hittar vi till sist det område där de tyska kolonisterna är begravda och också en massa tyska järnkors med namnet Lutz på. Denna gång hittar vi inte några direkta förfäder, en stor del är nästan helt oläsliga, men vi kommer att återvända med mera tid för ytterligare undersökningar.

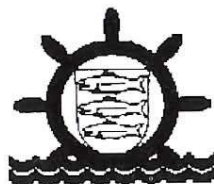
Vi återvände mot kvällen till Ergli och hotellet och återhämtade oss så småningom från kulturchocken vi fått. Vi gjorde upp nya planer på

hur vi skulle fortsätta i våra släktutredningar och kände oss mycket glada över att inte befinna oss i Irsi, i denna tidigare så blomstrande tyska koloni, som nu förbytt till ett oskött, deprimerande, och apatiskt lettiskt samhälle, där ingen väntar egentligen på att något skall hända, ingen kommer för att resa samhället på nytt.

Vi frågade inte så mycket om deras religion, protestanter är de, det visste vi, men känslan satt kvar i mig. Hit kom inte Kristus.

MAGNUSSON
SINCE
&
1979
STOOR

Ab Magnusson & Stoor Oy
Mestarintie 25 Mästarvägen
06150 PORVOO
Puh. +358(0)19 5745100
Fax +358(0)19 5745130
e-mail magnusson-stoor@co.inet.fi

Taxi 18
Porvoo Borgå

Jonas Fredrikson
040 - 556 2224

Kaikka rakentamiseen ja remontointiin!

Allt för byggande
och renovering

Simolinintie 3, Porvoo ☎ 0424 66191 • ark 7-18, la 8-14
www.simolin.fi • myynti@simolin.fi

SANDSTRÖMS LYFT OCH TRANSPORT AB

Företagargatan 4-6, 06150 BORGÅ

Styckegods-
transport
Kiitolinja

0207439030

0207439031

(019)582004 fax

Lyftkranar
Transportservice
Hjullastare

0207439030

(019)582004 fax

040 900 9393 Gsm

ptsoy.fi **PTS**

**PORVOON
TEOLLISUUSÄHKÖ oy**

El och automation
för fastigheter

Planering och
installation

S1 gruppens
elentreprenör

Installationer också
i skärgården samt i
båtar

Backgränd 6
07110 HINDHÅR
Eriksson 040 702 4255
Rönn 0400 491 244
fax (019) 545144

**TAXI No 30
Thomas Vihmo
0400 718 925**

Om medlemskapet i Borgå Navigationsklubb rf.

Det har visat sig att det råder en viss okunskap om vem som kan bli medlem i BNK. Av denna orsak följande repetition:

För att kunna bli medlem i BNK fordras skepparexamen, dvs personen måste åtminstone vara godkänd skärgårdsskeppare från ett av Navigationsförbundet ordnat examenstillfälle. Denna regel är inte speciell för BNK utan gäller alla navigationsklubbar hörande till Navigationsförbundet. Till andra båtklubbar eller seglarklubbar kan man komma in med pengar, men till navigationsklubbarna fordras kompetens.

Det har också förekommit fall där endel ansökare tror sig ha officiell kompetens, men sedan har det visat sig att personen i fråga har deltagit i någon sorts "kvasi" navigeringskurs, alltså en kurs inte auktoriserad av förbundet. Dessa kurser kan inte godkännas. Nya medlemmar skall kolla saken helst på förhand, har ni ett av förbundet utskrivet diplom hemma är saken i ordning

I första hand godkänner styrelsen elever från de egna kurserna, men också deltagare i kurser på annat håll (tex. finska MI) eller annan ort kan antagas. Då fordras vanligen någon typ av förankring i Borgånejden. Styrelsen fattar beslut om dessa. Språkliga krav ställs inte på den ansökande, men det görs helt klart att BNK är en svenskspråkig förening och att hela verksamheten sker på svenska.

För att kunna behålla sitt medlemskap i BNK fordras att medlemsavgiften betalas. Ifall denna blir obetald två år i rad upphör medlemskapet. Styrelsen kan också här ifall det uppdragas uppsåtligt utnyttjande av denna praxis, utesluta en medlem redan efter en obetald avgift.

Övriga familjemedlemmar:

Endast genom navigationskurserna kan övriga personer i medlemmens matlag antagas i klubben. Våra stadgar känner inte till understödande medlemmar. Stadgarna kommer i något skede att revideras och då kan det hända att denna fråga blir behandlad på nytt. Endel medlemmar har tacknämligt de senaste åren betalt "extra" avgift för sina fruar/män/barn och på detta sätt understött klubben. Styrelsen är mycket tacksam för detta understöd och ser gärna att det fortsätter..

Det finns även fall där gamla, ur rullorna utfallna medlemmar, har tillsammans med någon familjemedlem betalt sin avgift utan att vara inskriven i klubben. Om ni har varit medlem tidigare och alltså har kompetensen så ser vi gärna att ni officiellt också skriver in er i rullorna på nytt. Tag kontakt med sekreteraren.

Styrelsen

Den 28 maj utdimitterades följande nya skeppare:

Skärgårdsskeppare:

Patrik Bergman	Kirsi-Marja Eklund	Johan Grönqvist
Jonas Heikkilä	Monica Höglund	Ninja Lindberg
Tim Rosenström	Otto Saariniemi	Christian Sandberg
Sebastian Sandberg	Peter Sandelin	Annika Wiksten
Johanna Wiksten	Solveig Vuorela	Simon Ådahl
Dorrit Östergård		

Kustskeppare:

Jonas Heikkilä	Otto Saariniemi	Sebastian Sandberg
Peter Sandelin	Annika Wiksten	Dorrit Östergård

Högsjökeppare:

Peter Grönholm	Carina Gustafsson	Jörgen Gustafsson
Rainer Liljestränd	Tommy Mård	Jens Rönn
Lars Snellman	Mats Weckström	

Radardiplom

Filip Fredrikson	Bo Sederquist	Kjell Tallberg
Stig-Olof Östergård		

Övriga nya medlemmar i BNK (t.o.m. 30.9.2005):

KS Anders Hagman	SS Jukka Holmberg	KS Anders Johansson
------------------	-------------------	---------------------

Förtjänsttecken och vandringspris på vårbalen:

BNK:s förtjänsttecken i silver	Bent Andersson Bjarne Creutziger
FNF:s förtjänsttecken i silver	Rabbe Lutz
Puttes och Pias servis	Birgitta Creutziger
Stopet VI	Lars Snellman
Ratten	Rabbe Lutz
Skepparen	Jörgen Gustafsson